

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.422 van 21 februari 2000
in de zaak A. 43.187/IX-122.**

In zake : Hans SCHYVENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. SLAGMOLEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en Middenstand.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Hans SCHYVENS op 28 september 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing nr. 91.917 van 20 maart 1990 van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen "waarbij verzoekers aanvraag om vrijstelling van de verplichting om sociale bijdragen te betalen over de kwartalen 87/2, 87/3, 87/4, 88/1 en 88/4 ten onrechte als een aanvraag om herziening wordt aangemerkt, waarna de aanvraag, aldus geïnterpreteerd, als aanvraag om herziening deels niet ontvankelijk, deels impliciet ongegrond wordt verklaard, waarna aan verzoeker vrijstelling wordt geweigerd van de voorlopige bijdragen voor de kwartalen 87/3, 87/4, 88/1, 88/4, 89/1 tot en met 90/1";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag en het aanvullend verslag opgemaakt door auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 30 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag, van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging en de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2000;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Chr. VAN LOON, die loco advocaat D. SLAGMOLEN verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. DRIESKENS, die loco advocaat J. FRANSEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 5 mei 1987 neemt de Commissie voor vrijstelling van bijdragen de beslissing nr. 80.050, waarbij aan verzoeker vrijstelling wordt verleend voor de kwartalen 1986/3 en 1986/4 en vrijstelling geweigerd voor de kwartalen 1987/1 en 1987/2.

1.2. Op 13 december 1988 vraagt verzoeker de Commissie om vrijstelling van de bijdragen voor de kwartalen 87/2, 87/3, 87/4, 88/1 en 88/4.

1.3. Bij de bestreden beslissing (nr. 91.917) van 20 maart 1990 interpreteert de Commissie voor vrijstelling van bijdragen verzoekers aanvraag als een aanvraag om herziening van haar beslissing van 5 mei 1987.

Wat betreft de voorlopige bijdrage 1987/2 verklaart ze die aanvraag om herziening onontvankelijk omdat ze niet voldoet aan de vereisten gesteld in artikel 94, § 2, 2°, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

Wat de overige voorlopige bijdragen betreft verklaart ze de aanvraag om herziening ontvankelijk "als aanvraag om vrijstelling", en weigert de vrijstelling "aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene zich noch in staat van behoefte, noch in een toestand die de staat van behoefte benadert, bevindt".

1.4. Het is tegen de in 1.3. vermelde beslissing dat verzoeker het onderhavige beroep instelt.

Dat beroep stelt hij in op 28 september 1990.

Op 4 oktober 1990 dient hij bij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen een aanvraag tot herziening in van dezelfde, in 1.3. vermelde beslissing. Hij doet zulks "bij wijze van bewarende maatregel, voor het geval het annulatieberoep dat ik op 28.09.1990 heb ingediend tegen bedoelde beslissing, zou worden afgewezen", vraagt "de behandeling van huidig verzoek thans onbepaald te willen verdagen tot de Raad van State uitspraak zal hebben gedaan omtrent het hoger vermelde annulatieberoep" en verklaart dat indien het annulatieberoep tot vernietiging van de kwestieuze

beslissing leidt, het voorwerp van zijn verzoek tot herziening zal vervallen.

De commissie blijkt op 29 november 1995 te zijn ingegaan op de vraag van verzoeker om verdaging;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat artikel 94 van voormeld koninklijk besluit van 19 december 1967 het de betrokkene mogelijk maakt de herziening aan te vragen van een beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen; dat in 1.4. gebleken is dat verzoeker bij die commissie de herziening van de bestreden beslissing heeft aangevraagd; dat dit meebrengt dat die beslissing nog geen definitieve eindbeslissing is; dat derhalve verzoekers beroep bij de Raad van State niet ontvankelijk is; dat daar niets van afdoet het feit dat verzoeker de commissie gevraagd heeft pas uitspraak te doen nadat de Raad van State uitspraak heeft gedaan; dat verzoeker niet eigener gezag het chronologisch verloop van zaken kan omkeren, dat er eerst een uitspraak over zijn vraag tot herziening moet komen en dat hij pas dan zo nog nodig een annulatieberoep kan instellen tegen wat na die uitspraak als de definitieve eindbeslissing moet worden beschouwd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.